

Tunnelbana

"Nästa, Skärholmen"

Jag sitter på tunnelbanan. Som alla andra dagar kl 16.00. Hem ska jag, och skönt ska det bli.

Jag betraktar folket på tunnelbanan. Framför mig sitter en tjej med kolsvart hår. Kolsvarta kläder och kolsvarta ögonlock. Till och med hennes naglar är kolsvarta. Ur hennes hörlurar hörs hög och skrålande musik.

Brevid henne sitter en äldre dam och skakar på huvudet. Antagligen trött på dagens ungdomar.

På sätena brevid oss sitter en kvinna i 30 års åldern. Jag börjar fantisera. Har hon barn tro? Man? eller kanske en pojkvän? är de förlovade måntro?

Massa frågor väller fram, jag gillar att fundera över andra människors liv. Jag chansar på att kvinnan har en son på 2 år. Han heter säkert William. Hon kanske till och med är ensam med sonen? pappan kanske stack, kanske intte alls ville bli pappa. Fega ur helt enkelt.

Kvinnans hår är kastanjebrunt. Hon är ganska smal och har en militär grön jacka på sig.

Jag tror hon ska hämta William på dagis.

Det kliver på en kille på tunnelbanan.

En nörd.

Riktig sådan.

Han ser ut som en blandning mellan Harry potter och Bert. Luktat svett gör han också. Jag känner det ända till mig.

Akne, det har han minsann. Och glasögon med. Runda, precis som Berts. Och Harry potter också för den delen. Slitna träningsbyxor, tröja med luva på och en alldeles för gammal ryggsäck. Det var länge sen jag såg en ryggsäck. Men han har det. En stor en. Ja.

Hans namn är säkert Andreas. Det känns som det.

Ja.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren MaisonDeLaMort med Poeter.se id #34403 innehar upphovsrätten